

Sygnatura akt VI Ka 933/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **14 grudnia 2018** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale M. K. Inspektora Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowej w K. Oddział w G.

po rozpoznaniu w dniach 13 listopada 2018r. i 14 grudnia 2018 r.

sprawy **J. M.** ur. (...) w Ś.,

syna M. i U.

obwinionego z art. 283§2 pkt 7 ustawy z dnia 26.06.1974r. - Kodeks Pracy (Dz.U z 2016 r. poz. 1666 ze zm. oraz z 2017 z 2017r. Dz. U. poz. 962) w zw. z art. 283§2 pkt 7 ustawy z dnia 26.06.1974r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 2016r. poz. 1666 ze zm. oraz z 2016. Dz.U. poz. 2255)

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 16 maja 2018 r. sygnatura akt VI W 1069/17

na zasadzie art. 437 kpk, art. 438 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach.

Sygn. akt VI Ka 933/18

UZASADNIENIE WYROKU

z dnia 14 grudnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach wyrokiem z dnia 16 maja 2018r. uznał obwinionego J. M. za winnego tego, że będąc Prezesem Zarządu w (...) Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. (...), (...)-(...) N. w okresie od 26 maja 2017r. do 4 października 2017r. nie wykonał nakazu płatniczego z dnia 26 maja 2017r., nr rej. (...) - (...) - (...) - (...). Swoim zachowaniem J. M. wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 283 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. – Kodeks pracy w zw. z art. 283 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. – Kodeks pracy i za to na mocy art. 283 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. – Kodeks pracy w zw. z art. 283 § 1 Kodeksu pracy i art. 24 § 1 kw wymierzono mu karę grzywny w wysokości 1000 złotych. Ponadto obwinionego obciążono kosztami sądowymi w łącznej kwocie 200 złotych.

Od wyroku tego apelację wniósł obrońca obwinionego. Zaskarżył orzeczenie Sądu I instancji w całości i zarzucił mu naruszenie przepisów postępowania, a to:

- art. 7 kpk w zw. z art 8 kpw poprzez dowolną ocenę dowodów polegającą na przyjęciu, że obwiniony był jedynym współnikiem firmy pod nazwą (...) Sp. z o.o., że w okresie od maja do października 2017r. był osobą, która zajmowała

się sprawami w/w spółki, przyjęciu, że rezygnacja z funkcji członka zarządu miała „chronić” spółkę przed kontrolami, zajmował się sprawami spółki z zakresu prawa pracy, rezygnacja obwinionego z funkcji Prezesa Zarządu miała nastąpić ze skutkiem na dzień 24 kwietnia 2017r., był zobowiązany w zaznaczonym okresie do wykonania nakazu płatniczego, podczas gdy treści odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego wynika, że obwiniony nie był jedynym wspólnikiem spółki, brak jest dowodów wskazujących bezpośrednio, aby obwiniony wykonywał jakiegokolwiek czynności z zakresu prawa pracy, a w grudniu 2016r. złożył rezygnację z funkcji Prezesa Zarządu;

- art. 167 kpk poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z dokumentów źródłowych spółki, w szczególności umowy spółki, na okoliczność ustalenia czy obwiniony był jedynym wspólnikiem firmy pod nazwą (...) Sp. z o.o. skutkujące błędnymi ustaleniami faktycznymi polegającymi, na tym że obwiniony dopuścił się wykroczenia z art. 283 § 2 pkt 7 Kodeksu pracy.

Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego oraz zasądzenie na rzecz obwinionego kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje:

Konsekwencją wniesienia apelacji jest uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach. Nie przesądzając w niczym sposobu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy, ani też oceny dowodów, stwierdzić należy, iż zaskarżony wyrok z uwagi na niewyjaśnienie istotnych okoliczności, które skutkowały przedwczesnymi ustaleniami faktycznymi, jak też ocenę materiału dowodowego zaprezentowaną w pisemnych motywach zaskarżonego orzeczenia, która nasuwa wątpliwości i stąd nie jest przekonywująca, musiał zostać uchylony, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania.

Podstawę wyroku może stanowić tylko całościowy obraz okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a ocena zgromadzonych dowodów musi być swobodna, a nie dowolna. Jednym z wyznaczników swobodnej oceny dowodów jest wzięcie pod uwagę wszystkich, istotnych z punktu widzenia przedmiotu procesu, dowodów zgromadzonych w sprawie.

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy zdaniem Sądu odwoławczego wyrok Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach nie spełnia powyższych wymagań. Uzasadniając swoje rozstrzygnięcie Sąd I instancji wskazał, że „wiarygodnymi i wystarczającymi” dowodami w sprawie były dla Sądu protokół kontroli (k.1-5), notatka (k.6), nakaz (k.7-8) oraz upomnienie (k.9).

Sąd I instancji ustalając stan faktyczny oparł się w całości na dokumentach opisanych wyżej, uznając obwinionego J. M. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 283 pkt 7 Kodeksu pracy. Sąd uznał, że J. M. był osobą reprezentującą pracodawcę, formalnie w okresie od maja do października 2017r. nie pełniąc funkcji prezesa zarządu, jednak był on jedynym członkiem zarządu i jedynym wspólnikiem spółki, a zatem w sytuacji gdy jedyny wspólnik dokonując czynności „z samym sobą” zrezygnował z funkcji prezesa zarządu miało to jednak jedynie charakter formalny. Obwiniony zajmował się faktycznie sprawami spółki, również z zakresu prawa pracy (nakazanie pracodawcy wypłaty należnego wynagrodzenia za pracę – nakaz podlegający natychmiastowemu wykonaniu). Z przytoczonych wywodów wynika, że według Sądu I instancji w zasadzie jedynymi dowodami mogącymi stanowić podstawę do ustalenia sprawstwa obwinionego są wyżej wymienione dowody.

Sąd odwoławczy po analizie akt przedmiotowej sprawy uznał, że nie sposób się z powyższym stanowiskiem Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach zgodzić. Należy zauważyć, iż bez wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy, poczynione przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne ostać się nie mogą – „wyroku nie wolno wydawać na podstawie części materiału dowodowego, a musi on być wynikiem analizy całościowego ujawnionych okoliczności, a więc i tych, które tezę oskarżenia potwierdzają i tych, które ją podważają. Dopiero wszechstronna ocena wszystkich

dowodów i wynikających z nich okoliczności może doprowadzić do wykrycia prawdy i poczynienia prawidłowych w tym zakresie ustaleń” (wyrok SN z dnia 1.02.1996 r. sygn. akt III KRN 191/95 Prok. i Pr. 1996/7-8/11).

Nie zostało zdaniem Sądu odwoławczego zbadane kto w okresie zarzucanego czynu zabronionego, tj. niewykonania nakazu płatniczego z dnia 26 maja 2017r., o nr rej. (...) - (...) - (...), od 26 maja 2017r. do 4 października 2017r. reprezentował (...) Sp. z o.o., która niewątpliwie w tym okresie funkcjonowała, co wynika z protokołu kontroli przeprowadzonej w dniach – 7,22 września i 4 października 2017r. Jak wynika z przeprowadzonej kontroli pracownikiem w spółce nadal zatrudnionym był wówczas A. M., wykonując faktycznie pracę. Ponadto nie ustalono czy M. G. pełnił faktycznie w wyżej opisanym okresie funkcję wiceprezesa zarządu przedmiotowej spółki, jak wynikać to miało z „nowej” umowy spółki (...) z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 3 marca 2016r. (k. 152). Wprawdzie M. G. nie był zgłoszony jako wiceprezes zarządu do KRS, jednakże zgodnie z powszechną wiedzą, jak i orzecznictwem, fakt ten nie wykluczał rzeczywistego pełnienia przez niego tej funkcji, wynikającej z przedmiotowej umowy, wpis bowiem w rejestrze zmian składu zarządu spółki ma jedynie charakter deklaracyjny. Konieczne było zatem ustalenie czy w czasie objętym zarzutem w/w osoba pełniła tę właśnie funkcję. Kolejną kwestią wymagającą wyjaśnienia jest ustalenie kto odebrał przesyłkę w dniu 30 grudnia 2016r. (k. 113, 115-116) z oświadczeniem obwinionego o rezygnacji z funkcji prezesa zarządu (rezygnacja z dnia 30 listopada 2016r.), a tym samym czy rezygnacja ta była skuteczna. Nie jest wiadomym również, kto w imieniu spółki złożył i podpisał sprawozdanie finansowe spółki za rok 2016. Wobec powyższego nie zostało ustalonym również kto faktycznie reprezentował spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...), a co ważniejsze dla przedmiotowej sprawy - kto był odpowiedzialny za natychmiastowe wykonanie nakazu Inspektora Pracy z dnia 26 maja 2017r. (k. 7-8).

Powyższe okoliczności sprawiły, iż Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach zobligowany będzie do przeprowadzenia postępowania dowodowego w pełnym zakresie, przesłuchując między innymi A. M. oraz M. G. (po ustaleniu jego adresu dla doręczeń) celem wyjaśnienia powyżej opisanych, a niewyjaśnionych kwestii oraz celem uznania czy skuteczną była rezygnacja J. M. z funkcji prezesa zarządu, w szczególności mając na uwadze treść przepisu art. 202 § 5 ksh w zw. z art. 746 kc, stosowanym odpowiednio w takiej sytuacji. Co się zaś tyczy pozostałych niewyjaśnionych dotychczas kwestii, należy przypomnieć Sądowi I instancji, że dla (...) Sp. z o.o. wyznaczono jako kuratora adwokata M. W., zatem jego należy zobowiązać do ustalenia i wyjaśnienia części z niewyjaśnionych faktów m. in. ustalenia kto odebrał przesyłkę z dnia 30 grudnia 2016r.

Tak zgromadzony materiał dowodowy podda następnie Sąd Rejonowy wszechstronnej analizie oraz swobodnej ocenie zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, po czym wyciągnie prawidłowe wnioski końcowe, oczywiście z uwzględnieniem wszystkich podniesionych powyżej uwag i wskazań Sądu odwoławczego.

Z tych też względów orzeczono jak na wstępie.